

שבת דף קכה

קושי	דברי הכל	מחלוקת		רבי יהודה אמר שמואל 1
מותיב רב זוטראי: מסיקין בכלים ואין מסיקין בשברי כלים. דנשברו אימת? אילימא דנשברו מערב יום טוב - עצים בעלמא נינהו! אלא לאו - ביום טוב, וקתני מסיקין בכלים ואין מסיקים בשברי כלים!	אבל נשברו בשבת - דברי הכל מותרין הואיל ומוכנין על גבי אביהן - מותר	שנשברו מערב שבת	דמר סבר: מעין מלאכתן - אין. מעין מלאכה אחרת - לא	
		דמר סבר: אפילו מעין מלאכה אחרת	ומר סבר: מעין מלאכה אחרת	
	אבל מערב שבת - דברי הכל מותרין הואיל והוכנו למלאכה מבעוד יום	שנשברו בשבת	דמר סבר: מוכן הוא	רבי יהודה אמר שמואל 2
		ומר סבר: נולד הוא		

מסיקין בכלים ואין מסיקין בשברי כלים	כשם שמסיקין בכלים כך מסיקין בשברי כלים	אין מסיקין לא בכלים ולא בשברי כלים
רבי יהודה	רבי שמעון	רבי נחמיה

- לבנים שנתיירו מבנייה – אם סידר לשבת עליהם, מותר
- חרס קטנה – האם מותר לטלטל בחצר, כרמלית, רשות היחיד?
- מגופת חבית כשנשבר החבית – תלוי אם רוצה לספות או זרק באשפה
- קרומיות של מחצלת – ראויים לכסות טינופת
- שיירי פרוזמיות (טליתות ישנות) – מותר לטלטל אם יש בהם 3x3 אצבעות

תנו רבנן: **שברי תנור ישן הרי הן ככל הכלים הניטלין בחצר. דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר: אין ניטלין. העיד רבי יוסי משום רבי אליעזר בן יעקב: על שברי תנור ישן שניטלין בשבת, ועל כיסויו שאינו צריך בית יד.** במאי קמיפלגי?

קושי	ר' מאיר	ר' יהודה	אביי: בעושיין מעין מלאכה, ואין עושיין מעין מלאכתן
אי הכי, אדמיפלגי בשברי תנור - ליפלגו בשברי כלים בעלמא!	מעין מלאכה ולכן כאן מותר	מעין מלאכתן – ולכן כאן אסור	
מתקיף לה רב אשי: אי הכי, אדמיפלגי בשברי תנור - ליפלגו בתנור גופה! השתא תנור גופה - לרבי יהודה לא הוי מנא, שבריו מיבעיא?	וחכמים אומרים: הואיל והוסק מכל מקום טמא	נתנו על פי הבור או על פי הדות ונתן שם אבן, רבי יהודה אומר: אם מסיק מלמטה והוא נסוק מלמעלה - טמא, ואם לאו - טהור.	רבי: בשברי דהאי תנור קמיפלגי
	תנו וכירי' ית' טמאי' פ' וטמאי' י'ו' זכא		
	רבנן סברי: טמאים יהיו לכם - מכל מקום	רבי יהודה סבר: מחוסר נתיצה - טמא, שאין מחוסר נתיצה - טהור.	ואידך נמי, הכתיב טמאי' י'ו' זכא! - ההיא כדרב יהודה אמר שמואל, דאמר רב יהודה אמר שמואל: מחלוקת בהיסק ראשון, אבל בהיסק שני - אפילו תלוי בצואר גמל. אמר עולא: והיסק ראשון לרבנן - אפילו תלוי בצואר גמל
רבי מאיר לדבריו דרבי יהודה קאמר: לדידי - אפילו בעושיין מעין מלאכה, אלא לדידך - אודי לי מיהא דכהאי גוונא מלאכתו הוא.	רבנן סברי: טמאים יהיו לכם - מכל מקום	רבי יהודה סבר: מחוסר נתיצה - טמא, שאין מחוסר נתיצה - טהור.	רב אשי לעולם כדאמרן מעיקרא, ובעושה מעשה טפקא

העיד רבי יוסי משום רבי אליעזר בן יעקב על שכרי תנור ישן שניטלין בשבת ועל כיסויו שאינו צריך בית יד.

אמר רבינא: כמאן מטלטלין האידנא כיסוי דתנורי דמתא מחסיא דאין להם בית אחיזה, כמאן - כרבי אליעזר בן יעקב.

משנה.

האבן שבקירויה, אם ממלאין בה ואינה נופלת - ממלאין בה, ואם לאו - אין ממלאין בה. זמורה שהיא קשורה בטפיה - ממלאין בה בשבת.

פקק החלון, רבי אליעזר אומר: בזמן שהוא קשור ותלוי - פוקקין בו, ואם לאו - אין פוקקין בו. וחכמים אומרים: בין כך ובין כך פוקקין בו.

תנן התם: אבן שעל פי החבית מטה על צידה והיא נופלת.

הבסיס למחלקות ביניהם	קושי על כל שיטה ותירוץ	ההלכה במקרה שהניח	המקרה במשנה	
בעינן מעשה הוכחה מסיפור: פעם אחת הלך רבי למקום אחד ומצא נדבך של אבנים, ואמר לתלמידיו: צאו וחשבו כדי שנשב עליהן למחר, ולא הצריכן רבי למעשה. ורבי יוחנן אמר: הצריכן רבי למעשה רבי אמי אמר: צאו ולמדום אמר להו	קושי של רבה על עצמו: האבן שבקירויה אם ממלאין בה ואינה נופלת ממלאין בה! - תירוץ: ולא היא, התם כיון דהדקה - שויה דופן.	אבל במניח - נעשה בסיס לדבר האסור - ואסור לטלטל	לא שנו אלא בשוכח	רבה אמר רבי אמי אמר רבי יוחנן
לא בעינן מעשה רבי אסי אמר: צאו ושפפום אמר להו	קושי של רב יוסף על דבריו: אם לאו אין ממלאין בה! ולא היא, התם כיון דלא הדקה - בטולי בטלה	אבל במניח - נעשה כיסוי להחבית - ומותר לטלטל	לא שנו אלא בשוכח	רב יוסף אמר רבי אסי אמר רבי יוחנן

איתמר, רבי יוסי בן שאול אמר: סואר של קורות הוה, ורבי יוחנן בן שאול אמר: גשוש של ספינה הוה. מאן דאמר גשוש - כל שכן סואר, ומאן דאמר סואר, אבל גשוש - קפיד עליה.